

ved det ærede Medlem ikke, men Resultatet skulde i alt Fald være blevet, at Ejendomsbesidderne var kommet til at betale Skat af en Formue, som nu er forsvundet. Ja, der maa jeg som Medlem af Over-Skyldraadet henvise til, at vi jo har Loven om Ejendoms-skyld at holde os til, og i dens § 2 staar der, at Ejendommene skal ansættes til deres Værdi i Handel og Vandel. Nu mener det ærede Medlem, at der har været alt for mange ufornuftige Mennesker, næsten alle de Mennesker, der har handlet, har været, om ikke Idioter, saa dog meget ufornuftige, og det kan man ikke tage Hensyn til. Jeg tror nu ikke, at alle Mennesker har været saa ufornuftige til at handle. Over-Skyldraadet er af den Opfattelse, at man maa tage noget Hensyn til Handelspriserne. Hvis ikke Over-Skyldraadet havde villet det, gad jeg nok vide, hvad Ejendomsbesidderne eller andre vilde have sagt, hvis Ejendomspriserne var gaaet op, i Stedet for at de nu er gaaet ned. Man kunde ikke i 1920 vide, hvordan Forholdene vilde stille sig i 1922, man maa tage noget Hensyn til de Priser, som blev givet for Ejendomme den Gang. Der staar i Loven, at der skal tages Hensyn til, hvad Ejendommene er værd i Handel og Vandel, og det mener jeg ogsaa. Over-Skyldraadet har taget Hensyn til, idet det ikke har regnet med Toppriserne, men med Priserne i Almindelighed. Saa snart en Handel er ordnet, skal jo vedkommende indgive Beretning om Prisen, og det fremgaar af den Statistik, der er udarbejdet, at Vurderingerne er betydelig under Handelsprisen, for Landejendomme 20—25 pCt. under og for Byejeendomme 16—17 pCt. — Det ærede Medlem siger, at disse Værdier er forsvundet siden 1920, fordi Ejendomspriserne er faldet. Men der staar ogsaa i Loven, at enhver kan forlange Omvurdering. Tror en Mand, at hans Ejendom ikke er saa meget værd som i 1920, har han Ret til at forlange Omvurdering og kan faa sin Ejendom vurderet efter Priserne nu. — Jeg mener, der er Grund til at protestere mod disse Udtalelser af det ærede Medlem. Jeg mener, de var ganske uberetigede.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker de ærede Partiordførere, fordi de i det hele og store er villige til at tage Loven om Formue- og Indkomstskat, som den er

kommet fra Folketinget, maaske med enkelte Ændringer. Jeg skal ogsaa bemærke, at der fra min Side under de meget langvarige Forhandlinger, der har været ført i Folketingets Udvalg, er taget vidtgaende Hensyn til de Ønsker, der er fremkommet fra de forskellige Partier, ikke mindst til Ønsker, der er fremkommet fra det konservative Folkepartis Side, og jeg har Grund til at antage, at disse Forhandlinger er ført i Forstaaelse med Partigruppernes Meningsfæller her i Landstinget.

Til det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) skal jeg sige, at jeg skønner af baade hans og andres Udtalelser, at der er Ønske om at sende Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten i Udvalg. Jeg takker det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) og det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), som har erklæret sig villige til at tage Lovforslaget uforandret uden Udvalgsbehandling, men jeg kan i og for sig ikke forundre mig over, at der ved et saa stort og vigtigt Lovforslag, med Hensyn til hvilket man oven i Købet paa Grund af Trykkerivanskelighederne ikke har været i Stand til at følge Forhandlingerne i Folketinget, næres Ønske om en kort Udvalgsbehandling. Jeg maa imidlertid betone, som jeg sagde, første Gang jeg havde Ordet, at det er meget vigtigt, at dette Lovforslag bliver gennemført snarest muligt, særlig af Hensyn til Ligningsarbejdet, som foregaar Landet over, og ved hvilket det for Ligningsmyndighederne er af yderste Vigtighed saa snart som muligt at faa at vide, paa Grundlag af hvilken Lov de har at arbejde. Hvis jeg imidlertid tør haabe, at Lovforslaget kan gennemføres i den kommende Uge, vil jeg ikke anse det for nødvendigt i den Anledning at forelægge noget Forslag til Lov om Forlængelse af den midlertidige Lov om Formue- og Indkomstskat til Staten.

Det ærede Medlem havde ubestrideligt Ret i, at det er et bydende Krav, at Udgifterne skal nedbringes. Jeg mener jo ogsaa — det kommer jeg noget nærmere ind paa ved Finanslovforslagets Behandling —, at der er gjort betydeligt til Indskrænkning af Udgifterne. Naar man t. Eks. ser af den sidste Opgørelse fra Statsbanerne for Februar Maaned d. A., at Udgifterne er gaaet 5½ Mill. Kr. ned, er det et tydeligt